

Разговорот го водеше:
Милева ЛАЗОВА

☀ Господине Даневски, Вие живеете и работите во Торонто, Канада. Кога заминавте постоеше ли некоја голема причина за тоа?

ДАНЕВСКИ: Животот на човекот понекогаш личи на едро на кораб, примајќи ги ветровите, а понекогаш и

бурите за да се движи низ животниот простор. Така, со моето заминување (збор со повеќеслојно значење) ќе се обидам да го расчленам одговорот на прашањето. Поединци и институции правеа кривоклетство, синхронно, да се деградира мојата личност и работа во тоа немирно време. Како епилог лично

МЕТНИК ВО КАНАДА

им простив, дури и не сум им ни лут, но многумина од нив само ќе ги потсетам дека учествуваа во соголувањето на сопствениот народ, а секогаш неизбежен е кармичниот расплет.

Што се однесува до вториот дел на зборот заминување, никогаш не заминав од мојот народ, зошто во кој народ ќе се родиме тоа е волја на Големиот Творител, прст Божји на астрални и физички светови, кои ги добиваме преку сопствениот народ.

☀ Вие сте врвен уметник. Што значи за Вас да се биде уметник и како ја сфаќате уметноста?

ДАНЕВСКИ: Како човек не го поседувам талентот на кафеански херој, туку јас сум тежок работник и низ ра-

ДОСТОИНСТВОТО - "ПАСОШ" СО КОЈ ЈА ОТВОРАМ ВРАТАТА НА УМЕТНОСТА

ботата се борам за моето човечко достоинство. Тоа е "пасошот" со кој ја отворам вратата на уметноста. А таа врата е чудесна и отвора невидени простори со огромни енергии соткаени од љубов. Таму суштествува тајната, која може да го победи времето. Оф..., но не е лесно да го пречекориш тој праг.

Да се биде уметник, да ги сфатиш пораките и да бродиш по струите на Алтамира до совршенствата на Фајумските портрети, да размислиш за аксиомата "Тешко на победените", опкружена со чудесните релјефи на Месопотамија, прекрасните скулптури на хеленизмот и Рим. Да се вовлечеш во раскажувачката моќ на византиската уметност и да разбереш дека нема прекин на големите знаења и дека арабескниот ток на линијата е вечност.

Да не ги набројувам вековите до денес, исполнети со креативен напор и љубов, што го подигнува човештвото на хуманист и просветленост. Но, уметноста е ранлива од рушителства и темни времиња.

Уметноста е Божја сфера во човечковата природа, затоа е ретка и не е дадена секој да ја прави.

☀ Дали поседувате Божји дар?

ДАНЕВСКИ: Многу луѓе си мислат и говорат дека имам Божји дар. Без лажна скромност јас не се противам на тоа.

☀ Која е Вашата инспирација за твоје рење и зошто?

ДАНЕВСКИ: Човекот е мојата инспирација. Секако, тој човек како физичко психолошко суштество, неговата несовершена егзистенчност и тежнението кон совршенство. Просторот на човековото опкружување? Затоа што и јас сум човек со мани, желби и убави светли мисли.

☀ Во која техника работите и каде најмногу се наоѓате?

ДАНЕВСКИ: Изјавата на Ежен Делакроа "Дајте ми прашина и ќе ви направам бисер" ни укажува дека сите материјали се благородни ако се во вешти раце, срце со дух и ум што креира. Работам во сите техники, применувам и комбинирани техники. Техниката ја определувам по потреба на објектот, темата и условите. Себе се наоѓам во поголема скала на техники.

☀ Колку денешните случувања, како во Македонија, така и во светот, влијаат на Вашето творештво?

ДАНЕВСКИ: Да бидам искрен, денешните случувања во Македонија не-

маат никакво влијание врз моето творештво, но во еден контекст на дијалог сум со далечните изминати времиња. И ве уверувам при тоа дека не сум старомоден.

Но, во една друга насока, за Македонија и за судбината на мојот народ имам жив интерес за сè што се случува. Кога империите замираат, страдаат народите. Нашата несреќа на распарчување трае повеќе од сто години. Во случувањата во минатото силите ги штитеа своите интереси и ја миеја својата совест, внесувајќи ги во Македонија нечистотиите како отпадок на некоја "цивилизација".

Со желбата да ни го сменат името сакаат да ни го зададат последниот удар од кој враќање нема (брзаат и нервозни се зошто го чувствуваат можниот пресврт).

Име на земја и на народ кум може да им биде само Господ Бог и милениумите, според тоа, неменливо е името.

Будно и љубопитно ги следам случувањата во светот, но не сум поводлив тип.

☀ Живеете во Канада. Нуди ли оваа земја убави услови за добра егзистенција со професијата со која се занимавате?

ДАНЕВСКИ: Канада е демократска земја, капиталистичка со извесни социјални програми, во светот има неколку такви земји како Канада. Е, сега за уметник сè е релативно како и во цел свет, или ти е дадено да бидеш или не. Осредноста и просечноста се третираат како и секаде во светот, често пати со индиферентност, и тука нема илузија.

Можеш да поминеш, но не остануваш долго. Талентот и квалитетот се

оружје кој ги замолчува несвициите и скептиците. Всушност, тоа е универзално правило.

☀ Господинот Милан Р. Дурло за Вас напиша и монографија...

ДАНЕВСКИ: Горчините во животот стануваат раздразливи кога некој креативец предвреме го напушта светот. Тука нема помош, бидејќи човекот не е господар на животот и на смртта. Навистина штета за една предвремена упорност која замина. Тоа е неговиот расчекор на борба надежи, што го опишува споменот на Милан. Навистина штета заради предвременото заминување.

☀ За својата работа Вие рековте: "Нема таква сила што ќе ме спречи да ги

завршам иконите. Јас живеам за нив и со нив. Сите мои дамари, цела енергија и бит се тука, во нив и низ нив"...

ДАНЕВСКИ: Често пати имам чувство дека сум соткаен од спирит и оган, тоа извира од мене. Секако, светците и Господ Бог се над мене, другото е во дијагонала човечки. Не потценувам никого, секогаш, откако знам за себе, живеам од мојот труд. По татко ја наследив експлозивноста на мојот карактер, а по мајка упорноста и издржливоста, како и талентот на мануелниот дар.

☀ Во колку и во кои цркви можат да се видат Вашите дела-икони? Каде во моментот Ви е насочено професионалното ангажирање?

ДАНЕВСКИ: Би требало уште една година за да го завршам сакралниот храм "Св. Димитрија Солунски" во Маркам. Паралелно го развивам и моето штафелајно сликарство, кое се наоѓа во повеќе музеи и збирки, пополека секаде во светот.